

Ziemassvētku sveiciens

Paldies visiem par jaukajām atmiņām, ko paņēmu līdzī no Ērgļiem! Manas atmiņas par šo nometni ir saulainas kā mūsu visu t-krekli, bet patiesībā taču lielāko daļu lija un bija vēss un ne sevišķi patīkams laiks. Atceraties, kad vējš apgāza alus telti? Taču slikta laika noskaņojumu neatceros, atceros tikai gaišumu, čalas, smieklus, kādreiz pa kādai aizkustinājuma vai prieka asarai un milzīgu apmierinātību ar dzīvi un ar to, kas man apkārt notiek. Jo reti kur es jūtos tik labi kā 3x3. Tur ir mana vieta, tur ir mani ļaudis, tur es jūtos droši un labi. Es ceru, ka arī jūs jutāties tāpat.

Pirms dažām dienām mēs abi ar Arnoldu atgriezāmies no Ziemeļamerikas 3x3 padomes sēdes Katskiļos, Ņujorkas štatā. Ceļā reizi pēc reizes klausījāmies Ērgļos ierakstīto CD. Inki pinki parlevuā, uā, uā, uā... Pieminējām, cik neaizmirstams skats bija Lienas Ulbinas

seja, kad Ieva Kalniņa ar palīgiem nez kuro reizi vilka un stiepa ka ūdenslīdēju saposušos Lieni pāri zālei modes skatē. Smējāmies par Arta Kumsāra joku par meitu, kura aizlika sev kāju aiz galvas un tikai ar kazas palīdzību tika no neērtās situācijas ārā – nevarētu joku atkārtot (diemžēl), bet vēl tagad jāsmejas, kad atceros cik gardi smējos tur, Ērgļos. Ir tik daudz labu atmiņu... Par to jāpasakās viesmīlīgajiem Ērgļu ļaudīm, nometnes vadītājiem un darbiniekiem, bet visvairāk jums katram, jo tikai visi kopā mēs spējām šo nometni darīt neaizmirstamu. Vēlu katram no jums, lai saulainas atmiņas silda visu ziemu, vēlu priecīgus Ziemassvētkus un veiksmīgu Jauno gadu un ceru, ka kādreiz kaut kur atkal tiksimies. Sveicieni no Arnolda!

Līga Ruperte

Ērgļi atceras

Kad septembrī klasēs atkal un atkal tiks pārrunāts vasarā piedzīvotais, gandrīz 100% varu apgalvot, ka lielākā daļa pieminēs arī 3x3 nometni. Tie, kas vēl līdz šim nezina, kas TĀ tāda, varu izstāstīt, ka 3x3 ir kustība, kas strādā pie latviskuma un morāli - ētisko vērtību uzturēšanas un pārmantošanas latviešu sabiedrības stabilizācijas un atveseļošanas. 3x3 nometne ir izglītojošs pasākums ģimenēm, un tā ilgst vienu nedēļu. Katru dienu ir nodarbības, kas notiek vairākos cēlienos vienas dienas garumā. Daļa nodarbību ir domātas atsevišķi pieaugušajiem, atsevišķi bērniem, bet daļa visai ģimenei kopīgi. Katru dienu notiek arī kultūras pasākumi. Pēdējos gados katrai Latvijas 3x3 nometnei ir sava pamattēma. Ērgļos tā bija- Laimes māte, tās likums un lēmums. Ērgļu 3x3 nometnes vadītāja Inese Krūmiņa saka: „Laime, ka mēs vēl esam. Laime, ka mēs vēl ceram. Laime, ka mēs vēl dziedam. Dejojām, domājam, ticamies, rīkojamies. Laime, ka mūsu bērnu uzaug ar mums un, ejot mūsu pēdās, ir

Reiz vasarā

Sveika, Inesīt!

Nedēļa vēl nav pagājusi, bet nespēju klusēt.

Pagājusi nedēļa bija neatkārtojama. Tas ir fakts! Un ne tikai man...

Cik vien esmu mājās, CD atskaņotājā griežas „Ērglītis Ē” disks (drīz jau visām dziesmām zināšu vārdus, mazā māsa jau zina). Uā uā ir kļuvis par topa saucienu ne tikai nometnē, bet arī manās mājās.

Katrs otrais uz ielas sastaptais cilvēks ir nometnes dalībnieks, ar kuru, protams, ir jāpārrunā aizgājušā nedēļa, piedzīvojumi. Arī mobilais telefons daudz biežāk jāliek uzlādēties, un jau tagad skaitu santīmus nākamajai kartei.

Lai gan 3x3 nometnes atskaņas pamazām izzūd, garīgais guvums ir nezūdoša vērtība. Jau pēc pagājušā gada nometnes Dagdā uz dzīvi iemācījos skatīties

laimīgi.”

Laime nometni un tās dalībniekus neatstāja nevienu dienu. Kā es varu būt tik pārliecināta? Arī es biju daļa nometnes, daļa no tiem nedaudzajiem laimīgajiem, kas var piedalīties šāda veida nometnēs, izjust to īpašo auru un izbaudīt latviskumu tā tīrākajā izpausmē. Laime staroja no visām pusēm- debess un zemes, cilvēkiem un dzīvniekiem, zāles un ūdens, pusdienām un vakariņām...tie, kas bija daļa nometnes, mani sapratīs. Tās ir emocijas, kuras nevar aprakstīt, nofotografēt vai nofilmēt.

„Šī nedēļa aizritējusi ļoti ātri. Tas tāpēc, ka aizraujošās nodarbības dod zināšanas, kuras sniedz interesanti, atraktīvi cilvēki. Visvairāk nometnē patika brīvā atmosfēra, kuru radīja gan dalībnieki, gan ieviržu vadītāji. Ar savu izvēli esmu apmierināta, ceru, ka tāpat ir arī pārējiem nometnes dalībniekiem. Veiksmīgu visiem atpakaļceļu no Laimes zemes!” tā vienā no „Trejdeviņi” numuriem rakstīja ērgļenieta

savādākām acīm. Sapratu, ka laime nav jāmeklē tur, kur to meklēju līdz tam. Laime ir katrā pašā, darbos, ko dara, vārdos, ko saka, un smaidā, ko izstaro. Bet tā ir jāprot ieraudzīt.

Laimes vārtus uz 3x3 man pavēra Sandra, bet tajā visā ievēdi Tu. Lūk, kur slēpjas mana šī brīža lielākā laime – cilvēkos, kuriem ilgi jo ilgi nāksies pateikties par to, ka viņi ir, ka viņi dara, ka viņi dzīvo un elpo un māca to darīt arī mūs – tos, kuri vēl ir ceļā uz to.

3x3 latviskums nestāv līdzās tam, ko dod hokeja vai futbola mača skatīšanās. Tur nav tā garīgā tuvuma, pēc kura patiesībā ilgojas ikviens no mums. TĀDU nometnieku atbalstu, TĀDU iejutību, TĀDU izpalīdzību, TĀDU vienotību, TĀDU pozitīvismu laikam nevar iegūt

Ilze Mailīte. Nometnes dalībniece Inguna Apriķe: „Katra nometne ir citādāka, bet visās valda siltas cilvēciskas attiecības, šajā- jo īpaši.”

Laimes pārpilnu cilvēku iespaidi, domas. Tādu bija daudz. Līga Ruperte-3x3 māmuļa to visu ir mācējusi apvienot pāris teikumos. Tie izsaka visu. „Paldies visiem, kuri bija mūsu pulkā un padarīja šo nedēļu spraigu, interesantu, gaišu un priecīgu. Mūsu bija daudz un katram bija sava vieta un sava daļa, lai šī nometne izdotos. Un likās, ka katrs zināja, ko darīt un kā būt, lai veicinātu kopējo izdošanos. Paldies visiem Krūmiņiem, paldies skolas un Saieta nama direktoriem, paldies pašvaldības un skolas darbiniekiem un Ērgļu ļaudīm, kuri mūs tik viesmīlīgi uzņēma savās mājās, uz ielas satiekoties teica draudzīgu labrīt. Un labrīt jums, lektoriem, meistariem un dalībniekiem par kopīgi veikto darbu. Būs žēl braukt prom no šīs nometnes un Ērgļiem!”

Izrādās, ka patiesai laimei nevajag daudz. Īstā vieta, cilvēki un emocijas- gana! Lai laime neiet jums garām!

Ērgļenieši

vairs nekur citur.

3x3 man iemācīja novērtēt cilvēkus, arī tos, ar kuriem tiekos ikdienā; pateikties par ikdienišķiem nieciņiem, līdz ar to palīdzot kādam justies

noderīgam, vajadzīgam; uzdrīkstēties, ne tikai uzvelkot doņu peldkostīmu, kura izturības koeficients svārstās starp neko un minimumu. 3x3 man māca dzīvot! Dzīvot kā latvietei, kas es arī biju, esmu un būšu!

Tu, Inesīt, un visi Tavi Krūmiņi esat dāvana Latvijai. Tie nav tukši vārdi. Manās acīs jūsu vērtība vēl ilgi būs virs normas. Tavš darbs, manuprāt, ir sava veida svētība...

Es varētu turpināt vēl ilgi... tik daudz kas uz sirds. Rakstu, raudu un reizē smejos par sevi – cik gan emocionāla esmu. Bet laikam jau šajos brīžos tā ir normāla parādība!

Neizmērojams **PALDIES** Tev, Tavai ģimenei un 3x3 kustībai!

Lai veicas!

Lelde (Ērgļi)

Mēs bijām varena saime

Viss visapkārt ir kļuvis balts, gluži kā "Iļģu" kādreiz iedziedātajā motīvā: sniedzīns snieg, apsniieg viss – zeme, koki, mājas un debesis. Paši esam apsniiguši, debesis ir apsniigušas, arī domas kļuvušas baltas un mierīgas. Krāsu un notikumu pilnā vasara ir kļuvusi par pagātni, balta sega klājas tai pāri, un, lai kā negribētos piedzīvoto aplāt un noglabāt, pēc garās ziemas, kad sāks kust, atklāsies jau citi ejamie ceļi, kas mūs ievedīs citos notikumos un citos cilvēkos.

Arī mēs paši būsim mazliet citi. Bet tas viss vēl tikai būs.

Tagad, iededzot mājās sveces, un, pirms Ziemassvētkiem kārtojot vāzē sauso ziedu pušķi, kaut kur sirds stūrī atmiņā uzplaiksnī lāpas uguns un dzīvu ziedu laiva upē. Un atmiņu mozaika izeaigojas arvien krāšņāk – mirklis pēc mirkļa: svecītes dievnamā un pie skolas celiņiem, vijoles skaņas un jauniešu muzicēšana, dejotāji, gan lieliskās dāmas uz Saieta nama skatuves, gan trakulīgie pusaudži augām naktīm, darba spraigais ritums ik dienas, bet cauri un pāri visam – cilvēku balsis, jaunas, mazas, vecas, visas - saplūst kopīgi

dziedātā vakara dziesmā, kur roka turas pie rokas un skatiens pie skatiena. Mēs bijām varena saime. Mūsu varenība izpaudās pašu varēšanā, mūsu padarītajos darbos, mūsu atvērtībā, labestībā un kopībā – tik stiprā, ka bieži pietika ar skatienu vai galvas mājieni, vai smaidu, lai vārdi kļūtu lieki. Visi bija nostrādājušie, bet nogurums bija tik nenozīmīgs salīdzinājumā ar gandarījumu par padarīto.

Gundars Kalniņš kādā sarunā teica, ka 3x3 ir

Ciltsmāte un Pats

izaicinājums. Jā, jebkuram darītājam tas ir liels izaicinājums. No reizes uz reizi tie ir aizvien augstāki mērķi un plašāks darbības lauks. Tādēļ vēlreiz paldies visiem darītājiem, ikvienam, kurš izaicinājumu pieņēma. Un bija taču vērts. Vismaz es pati tā domāju un jūtos. Tā, pieņemot arvien jaunus izaicinājumus, arī aug mūsu visu spējas un iespējas. Mūsu vēlme darīt labu, domāt par to, ko mēs varam,

nevis, ko nevaram, stiprināt to, kas mūs vieno, nevis, kas šķir, apzināties to, kas esam, un, ka varam būt un esam lepni un laimīgi. Ka mums aug lieliska jaunā paaudze. Mums ir nākotne.

Mēs esam kļuvuši mazliet citi. Un mums priekšā citi ceļi. Bet mēs vienmēr atpazīsim viens otru. Ne tikai pēc dzeltenā nometnes krekla, galvenokārt pēc tā, ka esam domubiedri. Savējie.

Uz tikšanos Nīgrandē, Madonā, Cēsīs, Ludzā, Koknesē, Alūksnē, Zaļeniekos, un vēl, un vēl! Priecīgs Ziemassvētkus!

Inese Krūmiņa

Redakcijas Ziemassvētku sveiciens

"Mīksta šalka, visu apņemdama, iet pār pilsētu un nes mūs iekšā ziemas baltā dziļumā. Īsā, nemierīgā vasara rauj mūs uz visām pusēm. Nesteidzīgā ziema ar savu sniega pārslu šalkoņu bīda mūs kopā mājās pie siltiem pavardiem. Un daudz mēs arī nevaram viņai turēties pretim, jo viņa nežēlīgi kniebj ausīs, pirkstos un degunā. Mūs tuvina lampu gaisma, un sejas – tuvas vai svešas - mums ir saules šais dienās, kad mēs saules neredzam. Tāpēc būtu labi, ja mēs iemācītos smaidīt, jo ziemu mēs dzīvojam no tiem siltiem stariem, ko met uz mums draugu un līdzcilvēku sejas."

Kārlis Skalbe, tēlojums "Sniegs" (1928)

Mana vasara, lai cik īsa un nemierīga tā būtu, ir laba tad, ja esmu tikusi uz 3x3

nometni. Lai arī zinu, ka man nebūs laika aiziet uz visām iecerētajām ievirzēm, ka nepagūšu būt vairākās vietās vienlaikus un daudzi labi darbi paliks neizdarīti, man tāda vasaras nedēļa ir vajadzīga. Lai būtu, ko atcerēties rudenī, pārdomāt ziemā un pēc kā ilgoties pavasarī.

Atmiņas par 3x3 nometni man šķiet līdzīgas atmiņām par bērnību – laiku, kad mēs varam atļauties būt bezbēdīgi, par mums visu laiku kāds rūpējas, priecīgi bez šķietama iemesla un tādi, kādi patiesi vēlamies būt. Kad nav jāizliekas labākam un lielās pasaules rūpes ir tālas un neaizsniedzamas. Dzīves ritējums mums liedz mainīt laika plūdumu, taču mums ir dota iespēja darīt to, kas sniedz prieku. Es zinu, ka bērnība piederēs tikai manām atmiņām, taču līdzīgi es varu justies arī katru vasaru, ko pavadišu kopā ar 3x3.

Manām šīs ziemas gaišākajām atmiņām ir saistība arī ar katru no nometniekiem. Man prieks, ka esam tikušies Ērgļos, varbūt aprunājušies, bet, iespējams, tikai, garām ejot, viens otram uzsmaidījuši.

Lai Tev jauki Ziemassvētki!

Uz tikšanos nākamās vasaras 3x3,

leva

Ai, Laimiņa, goda sieva,
Godā manu augumiņu;
Kā godāji maz' esošu,
Godā lielu uzaugušu.

Sēd', meitiņa, nebēdā,
Tava Laime nesēdēja:
Laimēi zirgi nosvīduši,
Tev vietīņu taujājot.

Laimai bēda, ne ļaudīm,
Par to manu augumiņu,
Kad es savu vainadziņu
Maz ilgāki pavalkāju.

Šur man teica, tur man teica
Ļaudis miežu arājiņu.
Vēl jau pate nezināju,
Kur Laimiņa audzināja.

Ļaudis saka, mana Laime
Ūdenī noslīkuse;
Mana Laime kalniņā
Sēd sidraba krēslīņā.

Redakcijas Ziemassvētku sveiciens

Ir burvīgs, sniegots ziemas rīts. Brīvdiena. Jāpadomā par 3x3, lai caur „Trejdeviņiem” visiem Ērgļu dalībniekiem varētu ko jauku n o v ē l ē t Z i e m a s s v ē t k o s . Domas nevedas, acis kā piekaltas sniegotajam āram. Nē, šādā laikā iekšā nedrīkst sēdēt! Ņemu slēpes pār pleciem un dodos uz mežu. Sniegs maigi gurst zem kājām, uzsākot slēpot pirmo reizi šajā ziemā. Ar katru soli arvien vieglāk iekļaujos ritmā, meža klusums un skaistums mani ievēl, šķiet, citā realitātē.

Slēpojot nevilšus atmiņā uzplaiksni sejas no Ērgļu 3x3 nometnes! Un rodas doma – vai 3x3 nometne, kaut viena, kādreiz varētu būt ziemā? Iztēlē redzu cilvēkus tāpat pulcējamies un reģistrējamies. Vienīgais, siltākas drēbes mugurā. Tur pieteikšanās slēpošanas un slidošanas ievīrēm, ir arī pikošanās prieki un sacensības, ir vakarēšana ar dziedāšanu un dejošanu – tāpat kā vasarā! Domās redzu nosvērto Amandu Jātnieci un jautro Andri Tomašūnu dziedam nīkšanā – katrs ar savu noskaņu un savām dziesmām, zāli pilnu dejojāju. Kņada kā tajās dienās Ērgļos! Ausis skan Ievas dziedātā dziesma par diviem kumeliņiem. Jociģi?! Tā doma par 3x3

ziemā mani tik uzņēmīgi pavadīja visu ceļu, ka klusēt nevarēju. Varbūt arī Jums tas šķiet interesanti? Varbūt 3x3 nometņu vadībai ir vērts par to padomāt?

Priecīgus Ziemassvētkus, veiksmīgu jauno gadu un lai izdodas baudīt jaukos ziemas priekus ikvienam pēc patikas slēpojot, slidojot, braucot ar ragaviņām vai savādāk!

Lelde

Senajiem latviešiem bija četri lielākie svētki, kas saistīti ar saules stāvokli debess lokā jeb tā saucamajiem saulgriežiem: ziemas saulgrieži, kad diena un nakts ir vienādā garumā, pavasara un rudens saulgrieži, kā arī vasaras saulgrieži, kad nakts ir visīsākā un diena- visgarākā.

Saules spēka stiprināšanu, kas izteikti daudzina šais svētkos varētu pielīdzināt laimei, kas mani silda ziemā. Laimei, kas trejdeviņas reizes silda sirsniņu ziemas baltajās dienās, ik reiz atmiņā atsaucot to siltumu, ko ikviens no mums ir dāvājis otram vasaras 3x3 nometnēs. Tā gadu no gada, piepildot savu sirdi ar mīlestību, mēs esam piepildījuši arī otra sirsniņu. Ja drīzumā gaidāma visīsākā diena, Ziemassvētku diena, novēlu katram no mums sajūst to dievišķo brīnumu, kas ikdienu ne tik bieži rotā, vārdos neizsakāms un

rokām netverams, bet sirds to jūt! Tā, lai šī diena mīlestību sijā tik spožu, ka katram no mums kļūst par visgarāko dienu un nespēj sevi smelt. Tā, lai vasaras 3x3 laimības un mīlestības sajūta ir ar mums kopā arī Ziemassvētku vakarā un liek sirsniņai pukstēt straujāk, sajūtot vēlēšanos atkal satikties vasarā!

Liene

Ir pagājuši vairāki mēneši kopš nometnes Ērgļos. Bet ir daudz burvīgu atmiņu par notikušo. Ik reizi, kad skatos fotogrāfijas un pazīstamās sejas, es atceros šo vasaras nedēļu. Nedēļu, kura mūs vienoja gan kopīgās galda dziesmās, gan ikdienas ievīrēs, gan kopīgos dančos, kas mijās ar nīkšanām. Tas bija laiks, kad mēs Laimas māti meklējām un saskatījām ikvienā kopīgā darbā. Viņa mūs pavadīja un deva savu svētību mūsu darbos un domās. Un pavada

vēl šajā Ziemassvētku noskaņā.

Tā kā nometnē biju pirmo reizi, tad manas atmiņas ir svaigas un nav ar ko salīdzināt. Nevaru pateikt, vai nometne bija labāka vai savādāka kā citas nometnes. Man viņa ir vislabākā no visām. Ja esi bijis vienā no 3x3 nometnēm, tad tev gribas atkal tur nonākt. Tā ir atkarība no labām emocijām, kuras gribas atkārtot vēl un vēl.

Gatavojot ratus nākošai 3x3 vasaras nometnei, novēlu priecīgus, gaišus un sirdij siltus šos Ziemassvētkus. Uz drīzu satikšanos.

Gātis

3x3 Ticējumi

Ja Ziemassvētku rītā agri celsies, esi mierīgs, Tava pieteikšanās anketa nākamajai 3x3 nometnei tiks saņemta laikus!

Meitām: Ja Ziemassvētku vakarā istabā ienesīsi graudus un gaili, graudus nobērsi vairākās čupiņās, no kurām izvēlēšies vienu, un novērosi, vai pie Tavas izvēlētas graudu čupiņas gailis iet tos knābt, zini- precinieku satiksi nākamajā 3x3 nometnē!

Meitām: Ja meitas Ziemassvētku vakarā no augļu kokiem nolauž pa zaram, raugāms, kāds precinieks vasarā gaidāms. Kurai jauns zariņš, tai būs jauns vīrs bez mantas; kurai apsūnojis, tai bagāts vīrs; kurai pus nokaltis, tai pusmūža, bet apsūnojis un nokaltis sola vecu un bagātu vīru.

UZMANĪBU, UZMANĪBU!!!

Plašāku informāciju par notikumiem skaties
3x3 mājaslapā:
www.3x3.lv

Laika prognoze 2005. gada vasarai! (ieklausies sevī).

Ja Ziemassvētku vakarā laiks paskrien nemanot, zini, vasarā gaidāms kas ļoti, ļoti pamanāms (3x3)!

Ja Ziemassvētku rītā jūties kā no laivas izmests, zini, Tava laiva tiek puškota braucienam nākamajā vasarā uz 3x3!

Ja Ziemassvētku diena apsteidz Tevi pirmā un tikai pēc tam ierodies Tu, iespējams, lai nenokavētu nākamo 3x3, Tu Madonā ieradīsies nedēļu agrāk!

Ja Tava sirsniņa šobrīd pukst straujāk kā parasti, Tevī jau mājō 3x3 atkal kopā būšanas gars!

Liene

Informācija par šīs vasaras 3x3 nometnēm:

Kalnu skola, Saldus rajons, Nīgrande, Latvijā. Vadītāji *Daiga* un *Aldis Bitinieki*, 2005. gadā no 10. līdz 17. jūlijam.

Ļaivas 5-23, Kuldīga, LV-3300, Latvija

Tel. +371 9463930

e-pasts daiga.bitiniece@kurzemnieks.lv

Madonā, Latvijā. Vadītāji *Inese* un *Jānis Atis Krūmiņi*. 2005. gadā no 24. līdz 31. jūlijam.

Murjāņu ielā 59, Rīga, LV-1024, Latvija

Tel +371 753 2391; Mob +371 923 2391

e-pasts inesekru@one.lv

Avīzi sagatavojām mēs
Ieva Kalniņa
Gundars Kalniņš
Liene Ulbina
Lelde Neimane
Gatis Neimanis
Ilgvara Zāraka zīm.